

Sygn. akt II K 313/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2021 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Jarosław Walentynowicz

Protokolant: p. o. sekr. sąd. Aleksandra Piasecka

Prokurator Prokuratury Rejonowej: Tomasz Niesłuchowski

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2021 r.

sprawy:

M. K. (1)

s. W. i G. z domu S.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 13 kwietnia 2021r. do dnia 18 kwietnia 2021r. w K., gm. B., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, groził P. P. uszkodzeniem ciała, przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

tj. o czyn z art. 190 §1 kk w zw. z art. 12 §1 kk

II. w okresie od 05 marca 2021r. do dnia 22 kwietnia 2021r. w K., gm. B. uporczywie nękał J. K. (1) w ten sposób, że wykonywał do niej połączenia telefoniczne, wysłał wiadomości tekstowe sms oraz nachodził ją w miejscu zamieszkania, co wzbudziło w niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia oraz istotnie naruszyło prywatność wymienionej, czym nie stosował się do zakazu kontaktowania się z pokrzywdzoną oraz zakazu zbliżania się do niej na odległość mniejszą niż 100 metrów przez okres 2 lat, orzeczonego wyrokiem Sąd Rejonowego w Kętrzynie w sprawie o sygn. akt II K 247/20 z dnia 20 września 2020r.,

tj. o czyn z art. 190a §1 kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 11 §2 kk

I. oskarżonego M. K. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to:

- za czyn z pkt I a/o z mocy art. 190 §1 kk w zw. z art. 12 §1 kk skazuje go, zaś na podstawie art. 190 § 1 kk wymierza karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyn z pkt II a/o z mocy art. 190a §1 kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 11 §2 kk skazuje go, zaś na podstawie art. 190a §1 kk w zw. z art. 11 §3 kk wymierza karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 85 §1 kk i art. 86 §1 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego jednostkowe kary pozbawienia wolności i w ich miejsce orzeka karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 41a §1 i 4 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz kontaktowania się z pokrzywdzonymi J. K. (1) i P. P. oraz zakaz zbliżania się do nich na odległość mniejszą niż 100 (sto) metrów przez okres 5 (pięciu) lat;

IV. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 roku Prawo o Adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. K. (1) kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu, w tym kwotę 300 (trzysta) złotych za postępowanie przygotowawcze oraz kwotę 158,40 (sto pięćdziesiąt osiem) złotych tytułem podatku VAT od przyznanego wynagrodzenia;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	IIK 313/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
o.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

	M. K. (1)	<p>I. w okresie od 13 kwietnia 2021r. do dnia 18 kwietnia 2021r. w K., gm. B., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, groził P. P. uszkodzeniem ciała, przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,</p> <p>tj. o czyn z art. 190 §1 kk w zw. z art. 12 §1 kk</p> <p>II. w okresie od 05 marca 2021r. do dnia 22 kwietnia 2021r. w K., gm. B. uporczywie nękał J. K. (1) w ten sposób, że wykonywał do niej połączenia telefoniczne, wysłał wiadomości tekstowe sms oraz nachodził ją w miejscu zamieszkania, co wzbudziło w niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia oraz istotnie naruszyło prywatność wymienionej, czym nie stosował się do zakazu kontaktowania się z pokrzywdzoną oraz zakazu zbliżania się do niej na odległość mniejszą niż 100 metrów przez okres 2 lat, orzeczonego wyrokiem Sąd Rejonowego w Kętrzynie w sprawie o sygn. akt II K 247/20 z dnia 20 września 2020r.,</p> <p>tj. o czyn z art. 190a §1 kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 11 §2 kk</p>	
--	-----------	--	--

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>- groźenie P. P. uszkodzeniem ciała, zajeżdżanie mu drogi samochodem i powodowanie tym zagrożenia wypadkiem</p> <p>- uporczywe nękanie J. K. (1) poprzez bezustanne nachodzenie jej, codzienne wykonywanie ogromnej liczby połączeń telefonicznych i wysyłanie wiadomości tekstowych i uniemożliwienie tym normalnego funkcjonowania dla niej i jej rodziny</p>	<p>Zeznania świadków: J. K. (1)</p>	<p>k. 26, 411v-412</p>	
P. P.,	12, 412-412v		
J. K. (2),	108v-109, 412v-413		
A. K. (2)	111, 413		
G. L.	105v, 412v		
Wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do popełnienia zarzuconych mu czynów	411v		
Wykaz połączeń telefonicznych i wiadomości tekstowych	13-16, 28-102, 185-410		
Popełnienie zarzuconych czynów w stanie braku	Opinia sądowo- psychiatryczna	146-148	

zakłóceń poczytalności w rozumieniu art. 31§1 i 2 kk			
o.1. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
-----	-----	-----	-----
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----
2. OCena DOWOdów			
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
-----	Wszystkie wymienione w pkt. 1.	Zeznania świadków są logiczne, oddają zaistniały stan faktyczny, wzajemnie ze sobą korespondują i są zbieżne z wyjaśnieniami oskarżonego przyznającego się do popełnienia zarzuconych mu czynów i znajdują potwierdzenie w dołączonych do akt wykazami połączeń i nadanych wiadomości tekstowych, słowem – nie budzą wątpliwości co	

	<p>czyni zbędnym ich szersze omawianie.</p> <p>Co do opinii psychiatrycznej – nie budzi ona wątpliwości. Biegli po badaniu oskarżonego nie stwierdzili u niego okoliczności wyłączających odpowiedzialność w zakresie popełnienia zarzuconych mu czynów. Przeprowadzili z nim wywiad, ustalili, że miał w przeszłości napady padaczki. W ocenie biegłych lekarzy psychiatrów zdradza on jedynie objawy reakcji sytuacyjnej powodującej, że miał w nieznacznym stopniu ograniczoną zdolność pokierowania swym postępowaniem, nie wymagającą jednak oddziaływań terapeutycznych. Biegli podali, że może przebywać w warunkach izolacji penitencjarnej. Sąd nie doszukał się racjonalnych argumentów mogących podważyć tę opinię. Dlatego uznał ją za wyczerpującą i wiarygodną.</p>	
<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
-----	-----	-----	-----
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	M. K. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Groźenie P. P. uszkodzeniem ciała i wywołanie tym obawy, że groźby zostaną spełnione wyczerpuje znamiona art. 190§1 kk, natomiast nękanie J. K. (1) swoją obecnością, której ta sobie nie życzyła i łamanie sądowego zakazu zbliżania się do niej na odległość mniejszą niż 100 m oraz zakazu kontaktowania się z nią (wyroki k. 113, 182) wyczerpały znamiona przestępstw z art. 190a§1 kk i art. 244 kk.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

M. K. (1)	I tiret pierwszy	I	<p>Wymierzone kary jednostkowe za przestępstwa grożenia i przestępstwo nękania wymierzone zostały jako surowe w pełni rozmyślnie. Od lutego 2019 r. do chwili wyrokowania w niniejszej sprawie oskarżony M. K. (2) zamienił życie młodej dziewczyny - J. K. (1) w nieustający koszmar. Prześladował ją praktycznie każdego dnia narzucając swoją niechcianą przez nią obecność. Przyjeżdżał do jej miejsca zamieszkania, dzwonił, wysyłał wiadomości tekstowe w niewyobrażalnych ilościach. Wśród swoich wynurzeń o miłości do pokrzywdzonej umieszczał groźby wobec jej przyjaciela pokrzywdzonego P. P., którego określał jako „ciotę”, „pizdę jebaną”, „fajera”, pisał, że go upokorzy i zniszczy. Matka dziewczyny, J. K. (2) zeznała: „całe nasze życie jest podporządkowane przez M. K. (1), bo nasza córka go się boi i my boimy się o nią. Ona sama nigdzie nie wychodzi, bo się go boi...nie działają na niego zakazy”. Te słowa w zestawieniu z pozostałym materiałem z pozostałym materiałem aktowym tworzą obraz gehenny, której już 3 rok poddana jest pokrzywdzona J. K. (1).</p>
-----------	------------------	---	---

M. K. (1) był już dwukrotnie karany za takie same przestępstwa wobec pokrzywdzonej. Za każdym razem orzekany był zakaz zbliżania się do niej na odległość mniejszą niż 100 m, a w jednym z wyroków w ogóle zakaz **kontaktowania się**. Obowiązki te oskarżony zlekceważył.

W sprawie niniejszej prokurator nałożył na niego dozór policji z obowiązkiem meldowania się na policji raz w tygodniu oraz zastosował zakaz zbliżania się do pokrzywdzonych. Również i w tym przypadku oskarżony zlekceważył nałożone obowiązki zbliżania się, a jeśli chodzi o dozór policji – nie stawiał się w wyznaczonym miejscu ani razu (k. 181).

Trudno o wykazanie większego lekceważenia porządku prawnego niż zrobił to oskarżony M. K. (1). Nie ma na podobne działanie przyzwolenia sadu. Nie może być tak, żeby przestępca niszczył życie komukolwiek. Nie może być tak, by młoda dziewczyna bała się wyjść z domu do pobliskiego sklepu w obawie, że nagle podejdzie do niej oprawca – bo tym dla niej był oskarżony. Nie ma zgody na to, by cała rodzina, według słów J. K. (2), żyła pod dyktando przestępcy.

I absolutnie nie może być zgody na lekceważenie prawomocnych orzeczeń sądowych. Uprzednia karalność, to w tym przypadku szczególnie znacząca okoliczność obciążająca.

Takim działaniem M. K. (1) w ocenie sądu, przynajmniej składu orzekającego, zamknął sobie drogę do jakichkolwiek kar wolnościowych o co wnosił, bądź łagodniejszej kary pozbawienia wolności niż orzeczono. Za groźby – 8 miesięcy, za stalking (uporczywe nękanie) 2 lata i 6 miesięcy, kara łączna 3 lata pozbawienia wolności. Zresztą pamiętać należy, że przestępstwo stalkingu jest zagrożone karą do 8 lat pozbawienia wolności – zatem wymierzona kara – 2 lat i 6 miesięcy, przy takim niesłychanym natężeniu nękania, wcale nie jest kara nadmiernie surowa i pozostaje w dolnych granicach zagrożenia. Z kolei intensywność gróźb wobec P. P. w pełni uzasadnia wymierzenie kary 8 miesięcy pozbawienia wolności – szczególnie, że groźby nie były tylko słowne, ale i czynne – celowe zajeżdżanie drogi samochodem jadącym po drodze pokrzywdzonym, który przypadkiem tylko uniknął wypadku.

Sytuacja z oskarżonym doszła do tego, że

jedyną możliwością i jedyną skuteczną karą została kara pozbawienia wolności w wysokości 3 lat, która skutecznie odizoluje go od otoczenia i pozwole pokrzywdzonym na wytchnienie. W aktualnym stanie rzeczy jedynie izolacja oskarżonego jest w stanie zapewnić przywrócenie stanu zgodnego z prawem. Innej możliwości po prostu nie ma.

Nie może skutecznie zafunkcjonować twierdzenie, że to wszystko oskarżony czynił z miłości do J. K. (1), dlatego do niej przyjeżdżał, dlatego zapewniał o miłości i posyłał serduszka – i to go jakoś tłumaczy. Otóż nie tłumaczy – podobnie jak potencjalnego gwałciciela, którym kieruje pożądanie. Osobę pokrzywdzoną takie rzeczy, problemy przestępcy, nie interesują. Ma ona prawo do ochrony prawnej i normalnego życia. obrońca oskarżonego zadała na rozprawie pokrzywdzonej pytanie dlaczego nie zmieniła nr telefonu, skoro tak ją oskarżony zamęczał.

W ocenie sądu nikogo nie powinno interesować jaki numer telefonu ma pokrzywdzona; ma prawo tego numeru nie zmieniać, nie musi poddawać się naporowi przemocy. Istnieje w obrocie społecznym mniemanie, że ofiara nieraz sama

doprowadza do tego, że „sprowokowany” przestępca przestępstwo popełnia – czy to dlatego, że gwałcieł spotka wyzywająco ubraną kobietę idącą w ciemnym miejscu, czy to właśnie, jak w konkretnym przypadku, może posyłać teksty pokrzywdzonej, która mogłaby przecież tego, przynajmniej na jakiś czas, uniknąć zmieniając numer telefonu. W ocenie sądu jest myślenie absolutnie niedopuszczalne i odwracające całkowicie proporcje. To nie pokrzywdzony ma zmieniać swoje życie, by dopasować się do przestępcy, tylko przestępca ma robić tak, żeby innej osobie nie zakłócać wolności wyboru.

W miejscu przeznaczonym do omawiania zastosowanej kary należy w konkretnym przypadku wspomnieć o opinii sądowo psychiatrycznej o oskarżonym. W świetle tej opinii, w której omówiono też aspekt epileptyczny M. K. (1), oskarżony nie miał żadnych zdrowotnych zakłóceń w rozumieniu znaczenia swego czynu i pokierowania swym postępowaniem i nie można w żaden sposób nawet domniemywać, że to wielkie uczucie oskarżonego do pokrzywdzonej było motorem jego, względem niej, nękających poczynań. Wielkie uczucie to miałyby

być miłość, ale z nią na pewno na pewno nie mamy tu do czynienia. Miłość nakazuje zakochanemu spełnianie wszelkich życzeń osoby ukochanej, a w konkretnym przypadku życzeniem pokrzywdzonej było to, żeby oskarżony dał jej spokój. Ponieważ on tego nie zrobił, okazał wprost, że nie kieruje nim żadna miłość, lecz przestępczy popęd, który najwyższy czas, by spotkał się z surową i bezwzględną reakcją, albowiem czas pobjazania już minął i przy trzecim skazaniu za to samo nie można spodziewać się łagodnej kary. W świetle opinii biegłych oskarżony miał w niewielkim stopniu ograniczoną zdolność pokierowania swym postępowaniem wskutek nieodwzajemnionej miłości powodującej cierpienie. Sąd jednak nie zaliczył tej okoliczności do ewentualnej okoliczności łagodzącej. Dzieje się tak dlatego, że przez tak długi czas, od pierwszego wyroku skazującego, oskarżony nie zrobił nic, żeby w sobie tę słabość zwalczyć. Powodował tym cierpienie pokrzywdzonej i jej rodziny, co jest dla sądu istotniejsze niż dobrostan oskarżonego, który jako sprawca niepoprawny nie zasługuje na względy i łagodniejszą karę.

Z tych przyczyn sąd orzekł zawarte w wyroku

kary jednostkowe oraz karę łączną 3 lat pozbawienia wolności korzystają z zasady częściowej absorpcji. Sąd nie dostrzegł żadnych racjonalnych przesłanek do dalszego poszukiwania przyczyn działania oskarżonego w jego ewentualnych zaburzeniach psychicznych jak chciał tego obrońca. W ocenie sądu to jedyna możliwa linia obrony oskarżonego w świetle kategoryczności materiału dowodowego co do sprawstwa zarzuconych mu występów. Jednak dalsze działania w tym kierunku byłyby jedynie nadinterpretacją pozornych wątpliwości, które w swej wyczerpującej opinii rozstrzygnęli biegli. Zatem tę linię obrony należało odrzucić.

Dodać trzeba, że przyznanie się oskarżonego do winy nie jest żadną okolicznością łagodzącą, gdyż niezależnie moc materiału dowodowego jest taka, że jego przyznanie się nic wartościowego do sprawy nie wniosło. Nie są też okolicznością łagodzącą także wygłoszone na rozprawie przeprosiny i zapewnienia, że sytuacja się nie powtórzy, gdyż w ustach M. K. (1) brzmi to nadzwyczaj niewiarygodnie. Swoim dotychczasowym zachowaniem wykazał, że

			tego typu zapewnienia są puste, a żeby to zmienić trzeba solidnie zapracować. Pomoże mu w tym wymierzona kara pozbawienia wolności, w trakcie odbywania, której będzie miał oskarżony wiele czasu do przemyśleń nad swym nagannym postępowaniem.
I tiret drugi	II		
5. <i>1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. K. (1)	II	I, II	Przy tego typu przestępstwach popełnionych w związku ze zbliżaniem się do pokrzywdzonych zasadnym jest, by jeszcze przez długi czas po opuszczeniu zakładu karnego oskarżony nie zbliżał się do pokrzywdzonych, ani nie kontaktował się z nimi w żaden sposób.
<i>1.6. inne zagadnienia</i>			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej			

instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
IV za obronę oskarżonego z urzędu zasądono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu kwotę 720 zł oraz kwotę 158,40 tytułem podatku VAT.		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Sytuacja materialna oskarżonego, nie posiadającego, uzasadniała zwolnienie go z ponoszenia sądowych kosztów postępowania w całości.	
6. 1Podpis		